

ževe. Brez nje torej ni mogoča sprava s kraljem Umbertom. — Priprave za zlato sv. mešo sv. Očeta so na vseh krajih sveta in kakor je sedaj podoba, je zanimanje za nje splošnje. — Iz južne Amerike pošilja se letos več kave, kakor druga leta in kar je novó, pošilja se v mošnjicah. Letó dajo pa se tudi pripraviti za kavo. — Hmelja so dobili lani v Ameriki malo, tedaj pa si ga naročajo v Evropi, vendar pa ni upanja, da se mu pri nas vzdigne cena.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Se ni bil dolgo anbareški župnik, ko mu pride nekega dne nek gospodar in oče večih otrok svoje nevolje tožiti ter svetá iskat, ker mu je sodnija pretila kmetijo zarubiti.

Župnik je premišljeval, kako bi trpinu pomagal; dolg je bil namreč znaten, a župnik ni gleštal beliča. Na to je odprl vrata, ki so držala na dvorišče, je kmetu pokazal sedlo, ki je pri konjskem hlevu ob steni viselo ter reče kmetu: „Vzami sedlo, to je edini svet, ki ti ga v tem hipu dati zamorem.“

Kmeta gospoda debelo gleda, menéč, da se župnik hočejo ž njim šaliti, a ni se upal, da bi svojo nevoljo gospodu pokazal.

„Vzami sedlo“, je vnóvič rekel župnik, „in obsedlaj ž njim konja, ki se tam na travniku pase in jahaj v mesto, kjer je danes živinski sejem in prodaj konja s sedlom vred, in konec bode tvojih zadreg.“

Zdaj kmet ni mogel prestopiti, bil je celo zmešan. Klobuk je vrtel v roki in ni vedel, bi se li pokrili ali bi ga djal pod pazduho in se je prijel zdaj za glavo, zdaj za brado; iskal je namreč besedo, katero bi odgovoril na župnikov predlog. Ko je slednjič našel besedo, ki mu je bila globoko v goltanec zabegnila, je hotel začeti ugovarjati; toda župnik mu je besedo presekal ter djal: „Konj je moj, jaz ti ga podarim, amen!“

Zdaj je kmetu srce veselja zaigralo in njegove oči so kar sijale tje na sedlo. „Gospod, kako vam zamorem za toliko dobroto zahvaliti?“ „Tako, da tiho deneš kakor zemlja, da nikdo besedice ne izvé tega, kar se je med nama godilo. Ako pa le eno črhneš, pošljem ti beriča na glavo, slednji krajecar bi mi moral povrniti.“

Za nekaj časa pride oče, doktor Peyramale, svojega sina obiskat. Župnik svojemu očetu vsakokrat pot zastopi, kedar se meni proti hlevu napotiti. „Kako ti pa konj kaj služi?“ vpraša oče. Župnik na vso silo kašlja. „Kaj pa mi tako suho kašljaš?“ „Oče, ni nič huđega, časih mi tako pride, samo časih.“ „Tedaj, kako se konj ponese?“ „Dobro oče, siló dobro! Oni

tjeden je tijan v mesto bežal in še niti nisem videl, da bi se bil potil.“

Oče župnika slednjič pred seboj do hleva pririva. „Oho, kje pa je konj?“ „Veste oče, konj se navoli v hlevu stati.“ „Pa na travniku ga tudi ne vidim?“ Župnik je obračal jezik, a obrniti ga ni mogel. On, ki je sicer vselej pravo pogodil, a danes mu je popolnem zareklo. Oče pa je zdaj tudi vedel, po čem da je konj. „Ti boš vse zapravlil! gotovo si konja prodal in denar razdelil.“ „Oče, drugače ni bilo moči kmetu pomagati!“

Zdaj je župnik moral nekaj časa za pokoro peš hoditi, in potem mu je oče podaril drugega konja, katerega pa se je župnik na skorem na isti način iznebil, kakor prvega. Tako so v petih letih minili štirje konji iz hleva. Slednjič so rekli njegovi sorodniki, da je njihov gospod trdovraten grešnik, in da ne zasluži več milosti, in so konjenika za vselej obsodili na peško pot. „Naj bo v imenu božjem“, je djal župnik, „v nebesa se peš ležje pride, kakor pa na konju!“ (Dalje prih.)

Smešnica 26. „Utihni“, reče mož v prepiru ženi, „prosim te utihni, saj ni treba, da imaš vselej ti zadujo besedo“. — „Kaj“, odvrne naglo žena, „kaj vem jaz, kedaj si ti že zadnjo izrekel!“

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Njega veličanstvo, svitli cesar je za novo šolo v Železni Kapli na Koroškem določil 500 gld. iz lastne blagajnice.

(V zadevah družbe duhovnikov.) K odborovi seji družbe duhovnikov dne 3. jul. ob 11. predpoldnem v kn.-šk. pisarnici čč. gg. odbornike uljudno vabi predstojništvo.

Pri tej priliki isto predstojništvo čč. gg. družbenike opozarja, da ima po družtv. prav. le odbor redno pravico „podpore priznati“ § 16, 2, to pravico pa v odborovih sejah izvršuje po § 17, ki se glasi tako-le: Za opravljanje teh poslov se shaja odbor po predsednikovem povabilu — navadno trikrat v letu (po večletni navadi: meseca marca, julija in novembra) — v prijazne dogovore. Seja se mora tudi sklicati, ako jo trije odborniki pismeno od predsednika zahtevajo.

Vloge v posebno nujnih potrebah more rešiti tudi predsednik sam po posvetovanju z denarničarjem in perovodjem, vendar pa mora v prihodnji odborovi seji svojo določbo dostojno opravičiti. Predstojništvo družbe duhovnikov.

(Odlikovanje.) G. J. Kaas, ravnatelj na c. kr. učiteljišču v Mariboru, dobil je naslov c. kr. šolskega svetovalca.

(Toča.) V nedeljo dne 26. junija je okoli 3. ure popoldne prihrula toča nad sv. Vid pri Šmarju in je precej veliko škode naredila.

(Nemčur“ zmerjanje?) Beseda nemčur pomeni Nemca, ki živi ob slov. žuljih in na slov. tleh, pa vleče z nasprotniki slov. ljudstva. Če je to dobro, potem je ime nemčur le častno; če pa ni dobro, no potlej to ime v resnici ni častno pa tudi tako ravnanje ni — hvale vredno.

(S črešnje v grob.) Zjutraj dne 25. jun. se je v Jelšji pri Dobrni neki 17letni črevljarski učenec moral podati v bolniško posteljo in že popoldne mu je smrtna kosa prerezala nit življenja. Komisija, ki ga je preiskovala, našla je v želodcu in črevesih preobilo črešenj. Te so toraj mladeniča bile tako naglo spravile v nepričakovani grob.

(Zavarovanje cerkvá) Banka Slavija zavaruje cerkvena poslopja po jako nizkeji ceni. Podružna cerkva v Lembergu fare Novecerkevske je zavarovana pri njej za 2500 fl. in plačuje na leto le 2 fl. 50 kr.

(Železnica) Minister za trgovino je okr. zastopu v Ljutomeru podaljšal za 6 mesecev obrok za merjenje za železnico iz Radgone v Ljutomer.

(Šulverein.) V Šentilju v Slov. goricah so na Petrovo v hišo J. Repnika, posestnika v Štrihovcu, zbobnjali nekaj posili Nemcev vkup ter bi bili radi napravili podružnico šulvereina. Domačih posestnikov pa jim menda ni nihče šel na limanice.

(Dober streljavec velika sreča.) V Novi cerkvi je dne 21. t. m. ravno med sv. birmovanjem strela udarila v streljavec nad farno cerkvo, nesreče pa ni storila.

(Imenovanje.) G. Jožef Spohn, doslej pristav c. kr. davkarije v Mariboru, gre za kontrolorja na c. kr. davkarijo v Gornji grad, na njegovo mesto v Maribor pa pride g. Aleks. Otto iz Slov. Gradca. Prvi teh gospodov menda ne zna slovenski.

(Sprememba.) G. Ferd. Raisp, oskrbnik graščinskih posestev na Ptuju, stopi s 1. jul. v pokoj. G. Raisp je bil v tej službi skozi 43 let in si je v njej pridobil splošnje spoštovanje. Bil je doslej ud in poprej tudi načelnik okr. zastopa na Ptuju.

(Iz nevarnosti.) K. Suppanz si ni zadal smrtne rane na vratu in bode v malih dneh ozdravel. Sedaj je v ječah c. kr. okrožne sodnice v Celju.

(Ribja kuga.) V Sotli se prikazuje letos slična bolezen za ribe, kakor je bila uno leto za rake. Ako ne preneha, bode Sotla kmalu brez rib, kakor je še sedaj brez rakov.

(Posojilnica v Mariboru) je imela v prvem semestru t. l. skupaj denarstvenega prometa 456.855 fl. 44 kr., stanje vplačanih deležev koncem prvega semestra 31.590 fl., stanje rezervnega fonda 11.022 fl. 63 kr., stanje hranilnih vlog 319.216 fl. 30 kr., stanje posojil

315.712 fl. 46 kr., stanje hranilnih vlog pri drugih zavodih 50.000 fl., stanje gotovine dne 30. junija 1887 7789 fl.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Majcen Jože 11 fl., Stiplovšek 5 fl. in Beljšak 1 fl.

Loterijne številke:

V Gradcu 25. junija 1887:	67, 72, 7, 77, 52
Na Dunaju „ „	86, 85, 88, 28. 33

Poslano.

V lekarni pri „Zamorcu“

na Dunaju, Tuchlauben 27

se dobijo vse zdravilne specialitete in zdravila vsaki dan po pošti. 22—24

Vabilo

k občnemu zboru Ormoške posojilnice z neomejeno zavezo, ki se vrši dne 17. julija t. l., ob 3. uri popoldne v čitalnični dvorani.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojništva za leto 1886.
2. Poročilo nadzornišva.
3. Mogoči predlogi.

V Ormožu, dne 28. junija 1887.

Dr. J. Geršak,
predstojnik.

J. Vertnik,
tajnik.

Ravnokar so izšli:

„Stritarjevi zbrani spisi“

1. snopič 25 kr., s pošto vred 30 kr. Za naročilo se priporoča

Božidar Kaltenbrunner-ja

zaloga knjig, umetnih del in muzikalij
v Mariboru pri Dravl,
gospodsk. ulica, št. 8.

Prostovoljna prodaja.

V prav dobrem stanju se nahajajoče posestvo z mlinom in žago,

ležeče pri okrajni cesti, ki pelje iz Celja v St. Jurij na južni železnici in je komaj 10 minut od železniške postaje „Storč“ oddaljeno, se prostovoljno proda pod jako ugodnimi pogoji.

Natančneje se izve v pisarni g. notarja Lovro Baša v Celju ali pa pri lastnici tega posestva na Bregu pri Celji, hišna št. 10. 1—2

Vino in slivovka! Ker se boljše vinsko leto prikazuje, proda podpisani po nizki ceni dve kleti prav dobrega vina od l. 1884, večji del pa od l. 1885, tudi 4 polovnjake črnine je zraven. Cena 35—45 fl. za polovnjak. Slivovke pa je na prodajo 16 polovnjakov čisto narurne od l. 1884. Cena 120 fl. za polovnjak.

Janez Ogrizek,

kmet na Colu, pošta sv. Križ poleg Statine. 1-2